ورزشی
پرونده
ایران در جام جهانی نوجوانان

«جام‌جهانی اندونزی» فرصتی برای درخشش دوباره ستاره‌های آینده فوتبال ایران

نوجوانان را فراموش نکنید

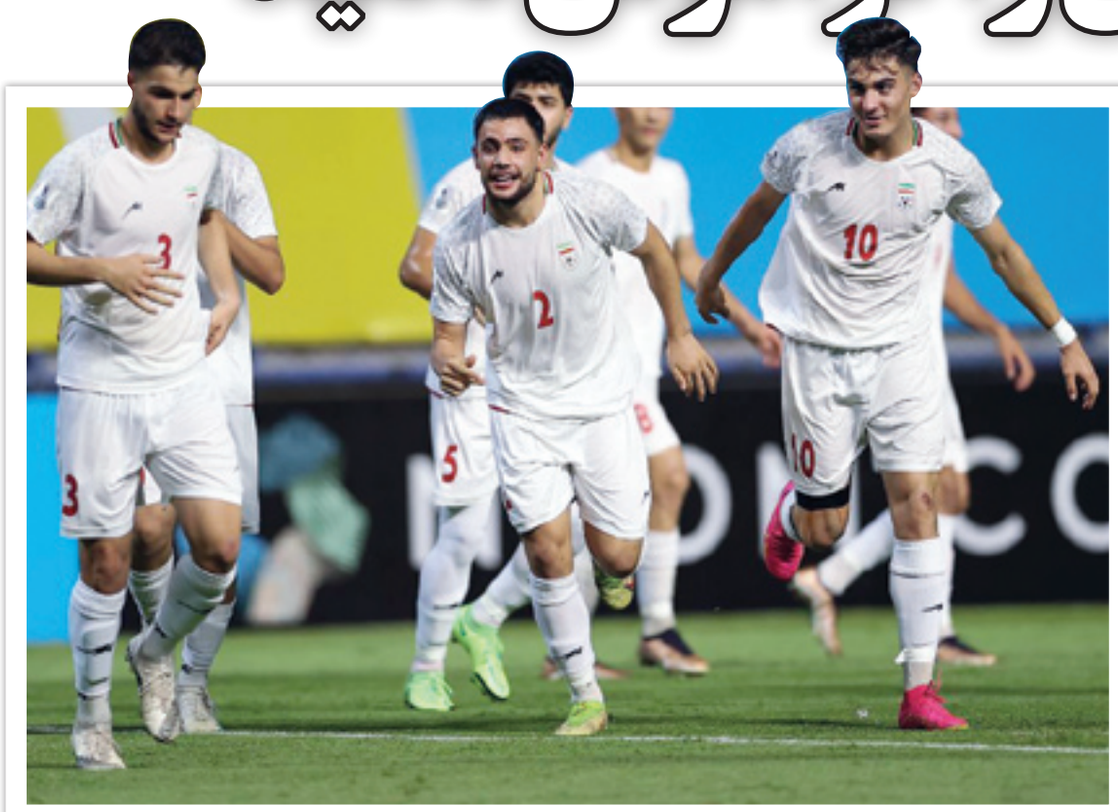

گزارش
شیوا نوروزی

درخشش تیم ملی فوتبال نوجوانان یک بار دیگر نگاه‌ها را به تیم‌های پایه و اهمیت توجه به آنها جلب کرد. فوتبالیست‌های ملی‌پوش این بار در جام‌ملت‌های زیر ۱۷سال آسیا عملکرد قابل قبولی داشتند و نشان دادند در صورت توجه بیشتر و برنامه‌ریزی متمرکزتر قطعاً شاهد درخشش‌های بیشتر از آنها خواهیم بود. درست است که در مسابقات تایلند به فینال نرسیدیم اما مهم‌ترین دستاورد تیم حسین عبدی کسب سهمیه حضور در جام‌جهانی بود؛ سهمیه‌ای که امیدواریم فدراسیون قدر آن را بداند و از هم اکنون برای موفقیت نوجوانان تدارکات لازم را در نظر بگیرد.

نتایج خوب در آسیا

جام‌ملت‌های آسیا فرصت خوبی بود برای اینکه پس از مدت‌ها یکی از تیم‌های پایه فوتبال ایران را ببینیم و از بازی‌شان لذت ببریم، البته همین چند وقت پیش بود که از تیم امید در تورنمنت تدارکاتی رونمایی شد ولی حضور تیم نوجوانان در یک رقابت رسمی اهمیتی دوچندان داشت. نوجوانان ایران که از سال ۱۹۸۶ در آسیا به میدان رفته‌اند، دو مقام نایب قهرمانی و یک مقام قهرمانی در کارنامه دارند و در مسابقات امسال نیز به نیمه‌نهایی صعود کردند. تیم حسین عبدی در این دوره پرقدرت و باانگیزه فراوان حضور داشت تا جایی که نوجوانان کشورمان از ابتدا برای کسب سهمیه جام‌جهانی متحد شده بودند. پیروزی پرگل برابر افغانستان شروع خوبی برای تیم ما بود، تساوی بدون گل با قطر اگرچه نگران‌مان کرد ولی پیروزی ۲ بر صفر مقابل کره‌جنوبی همه را به آینده این تیم امیدوار ساخت. پیروزی سخت و نفسگیر برابر یمن آن هم با درخشش گلر نوجوان تیم‌ملی در یک‌چهارم نهایی سهمیه حضور در جام‌جهانی را از آن تیم کشورمان کرد. ژاپن حریف همیشگی فوتبال ایران اما در نیمه‌نهایی سد راه‌مان شد و با زدن سه گل فینالیست و در نهایت قهرمان رقابت‌ها شد.

تجربه جام‌جهانی

کار اصلی تیم‌ملی در جام‌جهانی خواهد بود. رقابت‌های زیر ۱۷سال جهان طبق برنامه ۱۹ آبان در اندونزی برگزار خواهد شد و آن زمان است که بهترین‌های جهان گردهم می‌آیند تا قدرت‌شان را در رده نوجوانان محک بزنند. این اولین‌بار نیست که در این تورنمنت شرکت خواهیم کرد و انتظار می‌رود با تجربه دوره‌های گذشته امسال با تمام قدرت و آمادگی بالا به جام‌جهانی برویم.

جام ۲۰۰۱ شروع کارمان در جام‌جهانی بود، در آن دوره با تیم‌های کاستاریکا، مالی و پاراگوئه همگروه شدیم و با سه شکست حذفی زودهنگام را تجربه کردیم. هشت سال بعد یعنی در جام ۲۰۰۹ شرکت کردیم و هدایت تیم در اختیار علی دوستی‌مهر بود. همگروهی با کلمبیا، هلند و گامبیا باعث نشد نوجوانان خود را از پیش بازنده بدانند بلکه با تمام قوا تلاش کردند و با کسب دو پیروزی شیرین برابر هلند و گامبیا و همچنین تساوی مقابل کلمبیا با ۷ امتیاز جشن صعود به راه انداختند. بعد از این تاریخ‌سازی در مرحله یک‌هشتم نهایی حریف اروگوئه قدرتمند شدیم و با شکست نزدیک ۲بر یک از صعود به یک‌چهارم نهایی بازماندیم.

در سال ۲۰۱۳ باز هم نوجوانان با هدایت علی‌دوستی‌مهر خوش درخشیدند؛ در گروهی که آرژانتین، کانادا و اتریش حضور داشتند، تیم ایران با پنج امتیاز به عنوان تیم دوم صعود کرد، ولی در مصاف با نیجریه در یک‌هشتم نهایی ۴ بر یک شکست خورد. جام ۲۰۱۷ را با عباس چمنیان پشت سر گذاشتیم. اوج درخشش تیم نوجوانان در این دوره بود. صعود به عنوان تیم صدرنشین در حالی رقم خورد که آلمان، گینه و کاستاریکا هیچ‌کدام حریف‌مان نشدند و با ۹ امتیاز مقتدرانه به یک‌هشتم نهایی رسیدیم. گذشتن از سد مکزیک تاریخ‌سازی دیگری بود از سوی تیم نوجوانان تا برای اولین‌بار صعود به یک‌چهارم نهایی جام‌جهانی را تجربه کنند، اما باخت ۳ بر یک به اسپانیا اجازه پیشروی بیشتر به بچه‌های ایران نداد.

> **کار کردن با رده‌های پایه سختی‌های خاص خود را دارد و در سنین نوجوانی و جوانی استفاده از روانشناس و اهمیت دادن به مسائل روحی نقش مهمی در شکوفایی استعدادها دارد، ضمن اینکه تأثیر کادرفنی را نیز نباید نادیده گرفت. حسین عبدی در این مدت تلاش زیادی برای موفقیت نوجوانان کرده و حال که به جام‌جهانی رسیده‌ایم، منتظر دیدن ثمره تلاش‌هایش است. حمایت از کادرفنی در فرصت اندک باقی مانده تا شروع جام‌جهانی اندونزی کمترین کاری است که فدراسیون می‌تواند برای تیم نوجوانان انجام دهد**

کار سخت

بدون شک رویارویی با تیم‌های قدرتمند جهان کار آسانی نخواهد بود. ۲۴تیم از سراسر جهان آبان‌ماه با هم رقابت خواهند کرد و علاوه بر اندونزی میزبان، ایران (پنجمین حضور)، ژاپن (دهمین حضور)، کره‌جنوبی (هفتمین حضور) و ازبکستان (سومین حضور)، پنج نماینده فوتبال آسیا در این رویداد مهم هستند. به غیر از اندونزی که به لطف میزبانی نخستین حضورش را در جام‌جهانی تجربه خواهد کرد، سایر تیم‌ها با کوله‌باری از تجربه پا به میدان خواهند گذاشت. از حوزه امریکای‌شمالی، مرکزی و کارائیب تیم‌های کانادا (هشتمین حضور)، مکزیک (پانزدهمین حضور)، پاناما (سومین حضور) و امریکا (هجدهمین حضور) سهمیه گرفته‌اند. بورکینافاسو (پنجمین حضور)، مالی (ششمین حضور)، مراکش (دومین حضور) و سنگال (دومین حضور) تیم‌های آفریقایی این دوره هستند. از اقیانوسیه نیوکالدونیا (دومین حضور) و نیوزیلند (دهمین حضور) به جام جهانی خواهند آمد. آرژانتین (پانزدهمین حضور)، برزیل (هجدهمین حضور)، اکوادور (ششمین حضور) و ونزوئلا (دومین حضور) از امریکای‌جنوبی و انگلیس (پنجمین حضور)، فرانسه (هشتمین حضور)، آلمان (یازدهمین حضور)، لهستان (سومین حضور) و اسپانیا (یازدهمین حضور) از قاره سبز در جام‌جهانی به میدان خواهند رفت.

برای موفقیت در چنین رویدادی شکل برنامه‌ریزی، تمرینات، اردوها، دیدارهای تدارکاتی و حتی تدارکات باید متفاوت باشد. از آنجا که بهترین‌های دنیا با بهترین امکانات و تدارکات گرد هم می‌آیند، اگر واقعاً عزم درخشش در جام‌جهانی را داریم، باید با تغییر نگرش و تفکر مسئولان مسیر برای درخشش نوجوانان فراهم شود. تیمی که قرار است در جام‌جهانی بازی کند و پیش از این سابقه صعود به یک‌چهارم نهایی را داشته، در فاصله چهار ماه باقی مانده تا شروع رقابت‌ها قطعاً به انجام بازی‌های تدارکاتی آن هم با حریفان در سطح جام‌جهانی نیاز دارد. اینکه با کدام تیم بازی کنیم را باید کادرفنی تعیین کند و فدراسیون نیز به جای بهانه گرفتن بازی دوستانه را ترتیب دهد. از طرفی برگزاری اردوهای مداوم و مستمر این فرصت را به حسین عبدی و دستیارانش می‌دهد که نکات فنی و تاکتیکی را بارها و بارها به بازیکنان گوشزد کرده تا ملکه ذهن‌شان شود. در مصاف با ژاپن، قهرمان آسیا از کوچک‌ترین فرصتی به سود خودش استفاده کرد اما نوجوانان ایران به راحتی موقعیت‌ها را از دست می‌دادند. فرصت‌سوزی، دستپاچگی و آمادگی‌نداشتن روحی- روانی می‌تواند در جام‌جهانی بلای تیم کشورمان شود.

وظایف فدراسیون

کار کردن با رده‌های پایه سختی‌های خاص خود را دارد و در سنین نوجوانی و جوانی استفاده از روانشناس و اهمیت دادن به مسائل روحی نقش مهمی در شکوفایی استعدادها دارد، ضمن اینکه تأثیر کادرفنی را نیز نباید نادیده گرفت. حسین عبدی در این مدت تلاش زیادی برای موفقیت نوجوانان کرده و حال که به جام‌جهانی رسیده‌ایم، منتظر دیدن ثمره تلاش‌هایش است. حمایت از کادرفنی در فرصت اندک باقی مانده تا شروع جام‌جهانی اندونزی کمترین کاری است که فدراسیون می‌تواند برای تیم نوجوانان انجام دهد. اینها بحث‌های فنی است که مستقیماً به تیم‌ملی مربوط می‌شود، اما مدیریت فدراسیون هم باید سهمش را در مسیر آماده‌سازی تیم نوجوانان ایفا کند. مهدی تاج که سال گذشته همه امکانات را برای کمک به تیم کی‌روش بسیج کرد و از امکانات دولتی نیز بهره برد، حالا باید به فکر نوجوانان باشد. در این میان امیدواریم میرشاد ماجدی به عنوان یکی از اعضای هیئت رئیسه فدراسیون و همچنین رئیس کمیته جوانان، هم برای تیم حسین عبدی دلسوزی لازم را به خرج دهد و برای فراهم کردن امکانات، اردو و بازی تدارکاتی تلاش کند.

نگاه

زنگ خطری که صدایش را نمی‌شنویم

فریدون حسن

تیم ملی نوجوانان ایران در حالی برای پنجمین بار به جام جهانی راه پیدا کرد که بازهم شکست تلخ مقابل ژاپن تمام آرزوهای ایران برای رسیدن به قهرمانی در آسیا را به باد داد.

عملکرد موفقیت‌آمیز نوجوانان ایران در سه جام جهانی قبلی در کنار عملکرد نه چندان مطلوب آنها مقابل رقبای آسیایی یک دوگانگی ایجاد می‌کند؛ اینکه اگر نوجوانان ایران دچار ضعف هستند، پس چگونه است که در جام جهانی با اقتدار حاضر می‌شوند و حتی به مراحل بالاتر صعود می‌کنند و از طرفی اگر قدرت مقابله با تیم‌های مطرح جهان را دارند چرا در برابر رقبای آسیایی به مشکل می‌خورند.

آنچه در مسابقات قهرمانی نوجوانان آسیا دیده شد، یک نمونه کامل از این مسئله بود. ایران در مسابقات گروهی مقتدرانه همه را شکست داد، حتی تیم مدعی کره‌جنوبی در برابر ایران حرفی برای گفتن نداشت، اما وقتی پا به مرحله بعدی گذاشتیم، اوضاع کاملاً متفاوت شد. ایران در برابر یمن با زحمت زیاد و روی ضربات پنالتی به پیروزی دست یافت و اگر بخواهیم منصفانه نگاه کنیم ما خوش‌شانس بودیم که در طول ۹۰دقیقه به یمن نباختیم! بازی با ژاپن هم که داستان خودش را دارد. به رغم اینکه بچه‌های ایران چیزی از ژاپن کم نداشتند اما باز هم حرفه‌ای‌گری چشم‌بادامی‌ها کار دست‌مان داد و مغلوب آنها شدیم؛ اتفاقی که اگر برای تیم نوجوانان درس نشود، آن وقت باید منتظر عواقب بدتر آن حتی در جام‌جهانی باشیم.

واقعیت این است که اگر نوجوانان ایران می‌خواهند با خوابیدن در باد موفقیت‌های کسب‌شده در جام‌های جهانی قبلی راهی دور پیش روی این مسابقات شوند نه تنها نمی‌توانند آن پیروزی‌ها را تکرار کنند که به راحتی مانند آنچه در بازی با ژاپن رخ داد، از گردونه مسابقات کنار خواهند رفت. نکته مهم اینکه کادر فنی تیم ملی باید با آسیب‌شناسی درست و بررسی اتفاقاتی که پیش از این هم رخ داده باعث شده است ایران مقابل آسیایی‌ها به یک نوع و مقابل مدعیان اروپایی و امریکایی به نوعی دیگر در زمین مسابقه حاضر شود کار را به گونه‌ای پیش ببرد که هم صعود به جام جهانی طعم و رنگ پیروزی به خود بگیرد و هم در تداوم آن عملکرد موفق تیم در جام‌جهانی ادامه داشته باشد.

این درست است که حضور در جمع برترین‌های جهان آن هم در جام جهانی بسیار مهم و تأثیرگذار است اما نباید از یاد ببریم که ما برای رسیدن به این مهم ابتدا باید حریفان آسیایی را از پیش رو برداریم. باید آسیایی‌ها را ببریم آن هم با قاطعیت اما نگرانی این است که عادت به باخت مقابل تیم‌هایی چون ژاپن کم‌کم به بقیه تیم‌ها هم برسد. به عنوان نمونه بازی با یمن را می‌توان مثال زد. یمن برخلاف آنچه انتظار می‌رفت ایران را در زمین اذیت کرد و چنانچه گفتیم می‌توانست به پیروزی هم دست پیدا کند که به هر حال این اتفاق رخ نداد اما زنگ خطر را برای ما به صدا درآورد؛ زنگ خطری که در سروصدای رسیدن ایران به جام‌جهانی شنیده نشد و حتی بعد از باخت به ژاپن هم صدای کرکننده آن را کسی نشنید.

نگاه کارشناس | دنیا حیدری

تداوم ایرادها جلوی موفقیت‌مان را می‌گیرد

جلال چراغپور
کارشناس فوتبال

تیم ملی فوتبال نوجوانان ایران یک بار دیگر از کسب عنوان قهرمانی جام ملت‌های زیر ۱۷ساله‌های آسیا باز ماند، حال آنکه عملکرد خوبی داشت و موفق به کسب سهمیه جام جهانی هم شد، اما تداوم یکسری ایرادها اجازه نداد بار دیگر بر سکوی نخست آسیا بایستیم و این همان مسئله‌ای است که باید ریشه‌ای بررسی و حل‌وفصل شود.

در نوجوانان ۶۰درصد دانش بازی و ۴۰درصد فوتبال است. درست برعکس بزرگسالان که به دلیل کامل شدن سواد و دانش فوتبالی، دو تیم که برابر یکدیگر قرار می‌گیرند، آمادگی جسمانی و برتری تکنیکی و تفکرات استراتژیکی می‌تواند تعیین‌کننده تیم برتر باشد، اما در نوجوانان هر تیمی که فیزیک بهتر و دوندگی بیشتر و بالاتری داشته باشد و توان درگیری بهتری داشته باشد، می‌تواند تعیین‌کننده تیم برتر میدان باشد، ولی باید ۴۰درصد دانش فوتبالی را هم داشته باشد و فاقد آن ۴۰درصد اطلاعات و دانش فوتبالی نباشد. آنچه ما در بازی‌هایی مثل بازی با یمن که با تساوی به پایان رسید یا مصاف با ژاپن که باخت ایران را به همراه داشت، مشاهده کردیم، این بود که حریفان ما اگر چه برتری میدانی داشتند اما برتری بدنی نسبت به تیم ایران نداشتند، یعنی به هیچ عنوان نمی‌توانیم بگوییم نوجوانان ایران به لحاظ بدنی ضعیف‌تر بودند یا حتی دوندگی کمتری داشتند، از لحاظ تکنیکی هم برتری چندانی نداشتند، حتی وقتی کار به تبحر، خصوصاً روی توپ می‌رسید چراکه در نوجوانان معمولاً فرصتی برای این جداسازی نیست که شما مثلاً بازیکنی در حد مسی یا رونالدو ببینید که به دلیل تکنیک خاصی که دارند در دنیا مطرح شوند. در نتیجه به لحاظ تکنیکی هم از حریفان چیزی کم نداشتیم، ضمن اینکه نوجوانان ایران در مواردی چون شوت زدن، دریبل زدن یا عبور حریف نیز چیزی کم نداشتند، اما در دو مورد بارها و بارها به مشکل خوردند، به همین دلیل نتیجه مطلوب را نگرفتند و بار دیگر دست‌شان از لمس جام قهرمانی کوتاه ماند. دلیل اصلی ناکامی ایران در کسب عنوان قهرمانی در جام ملت‌های زیر ۱۷ساله‌های آسیا این است که تفکر ما در تیم نوجوانان هنوز هم تفکر فیزیکی است، یعنی از برتری بلوغ زودرسی که در مناطقی چون ایران، عربستان و جاهای گرمسیر به وجود می‌آید، استفاده می‌شود و فیزیک‌هایی برداشته می‌شود که شاید حتی در یک نظر این تردید ایجاد شود که آیا او یک نوجوان است؟! یعنی کمتر سراغ بازیکن ریزنقشی می‌رویم که روی موارد تاکتیکی اشراف بیشتری دارد و برعکس روی نفراتی دست می‌گذاریم که به لحاظ فیزیک بدنی سرتر هستند تا بتوانیم در زمین بازی با تمرکز و تکیه روی قدرت بدنی حرف اول را بزنیم. در اصل ما تفکر خود را روی میدانی‌ها می‌گذاریم، یعنی دونده بودن‌ها، گام بلندها، ستبر بودن‌ها و نفراتی که فیزیک درشت دارند. وقتی این نوع تفکر را به همه تیم تزریق می‌کنیم و تعمیم می‌دهیم، در واقع یکسری فاکتورهای حیاطی فوتبال را از دست می‌دهیم. در اصل وقتی شما به لحاظ بدنی قوی‌تر می‌شوید، دیگر برای گرفتن توپ از فن استفاده نمی‌کنید، بلکه از زور و قدرت بدنی‌ای که دارید بهره می‌برید، یعنی هنری برای گرفتن توپ خرج نمی‌کنید و فقط روی زوری که دارید تمرکز می‌کنید. این در نگاه نخست بد نیست اما وقتی هر ۱۰ نفر بیشتر از نیروی اضافه بدن خود استفاده می‌کنند تا توانمندی‌های فنی، مثل پهلوانانی می‌مانند که اگر کشتی به هل دادن بکشد، برنده خواهند بود اما اگر به فن زدن برسد، نتیجه را واگذار می‌کنند. در اصل مشکل ما همین مسئله بود؛ اینکه هنوز صرفاً با همان تفکر قدرت پیش می‌رویم و خوشحال هم هستیم که موفق به کسب جواز حضور در جام جهانی شدیم، اما نمی‌گوییم که به ژاپن هم ۳ بر صفر باختیم و باز هم دست‌مان از لمس

جام کوتاه ماند چراکه فوتبال ما نتیجه‌گراست و تا زمانی که مسئولان نتایج را آماری تعقیب می‌کنند، کادر فنی تیم ملی نیز ناچار است برای آنکه زودتر نتیجه بگیرد، تمرکزش را روی قوای جسمی و توانایی‌های فیزیکی بگذارد. نه فقط چون نتایج آماری منافع بیشتری برای مربیان دارد، بلکه به آن جهت که برای مردم و مسئولان نیز دلچسب‌تر است. در واقع نگاه جامعه ما اینگونه است. اینکه صرفاً برابر حریف برنده باشیم. بگوییم از این تعداد بازی این تعداد برد داشتیم و این تعداد باخت، یعنی همه چیز آمار است نه نحوه بازی و عملکرد تیم! وقتی شما از همان پایه تفکرتان این است که با قدرت بدنی به نتیجه برسید، پس زمان کمتری روی علم و دانش می‌گذارید و با همین دیدگاه و تفکر به رده‌های بالاتر می‌رسید، به همین دلیل هم است که تا وقتی پای قدرت بدنی در میان است، می‌توانید برنده باشید و خیلی هم خوب پیش می‌روید اما وقتی پای علم و دانش به میان بیاید، به مانع برخورد می‌کنید و از رسیدن به موفقیتی که خواهان آن هستید باز می‌مانید و این واقعیت است.

نگاهی به عملکرد تیم‌های قاره کهن در جام‌جهانی زیر ۱۷ سال

«سعودی‌ها» پرچمدار فوتبال نوجوانان آسیا

بازتاب
اشرف رامین

جام‌جهانی فوتبال در هر رده‌ای که برگزار شود، ارزش و اعتبار خاصی دارد. درست است که این رقابت‌ها در رده بزرگسالان هر چهار سال یک بار برگزار و بزرگ‌ترین گردهمایی فوتبال جهان محسوب می‌شود اما برگزاری این رقابت‌ها در سایر رده‌ها نیز از اهمیت بالایی برخوردار است. فیفا برگزاری جام‌جهانی زیر ۱۷سال را از سال ۱۹۸۵ آغاز کرد و چین نخستین میزبان این تورنمنت بود. طبق برنامه قرار بر این شد که جام‌جهانی نوجوانان هر دو سال یک بار برگزار شود تا استعدادهای فوتبال پایه بیش از پیش فرصت ظهور پیدا کنند. در دو دوره نخست (۱۹۸۵ و ۱۹۸۷) خبری از درخشش تیم‌های آسیایی و قرار گرفتن در بین بهترین‌ها نبود، اما به مرور زمان آسیایی‌ها مسیر موفقیت در جام‌جهانی نوجوانان را پیدا کردند.

در جام ۱۹۸۹ تیم‌ملی عربستان‌سعودی با نتایج درخشانی که کسب کرد، نگاه همه دنیا به فوتبال قاره‌کهن عوض شد. سعودی‌ها با پرتغال، کلمبیا و گینه همگروه بودند و به رغم دشواری رقابت با آنها هرگز ناامید نشدند. در آن دوره عربستان پس از پرتغال مدعی بدون شکست به عنوان تیم دوم از گروه خود صعود کرد، در یک‌چهارم نهایی نیجریه را در ضیافت پنالتی‌ها از پیش‌رو برداشت، در نیمه‌نهایی بحرین را با یک گل شکست داد و در فینال پس از تساوی ۲-۲ با اسکاتلند حریف را در پنالتی برد و جشن قهرمانی به راه انداخت. در تورنمنتی که پرتغال به مقام سوم رسید، عربستان توانست اولین جام قهرمانی را از آن قاره آسیا کند. در همان دوره تیم بحرین نیز عنوان چهارم را به دست آورد تا دو تیم از قاره‌کهن جزو چهار تیم برتر جهان در رده نوجوانان باشند. دو سال بعد نوبت به قطر رسید تا خودی نشان دهد و در مسیر پیشرفت قدم بگذارد. عنابی‌ها در گروه دوم رقابت‌ها استرالیا، مکزیک و کنگو را پیش‌رو داشتند. کانگروها صدرنشین شدند و قطری‌ها با یک برد، یک باخت و یک تساوی به عنوان تیم دوم به دور حذفی رسیدند. مصاف با امریکا در یک‌چهارم نهایی بسیار سخت بود و پس از تساوی در وقت‌های قانونی نماینده آسیا در پنالتی یانکی‌ها را کنار زد تا حریف غنا در نیمه‌نهایی شود، اما این بار زورشان به تیم آفریقایی نرسید، در بازی رده‌بندی هم مغلوب آرژانتین شدند و به مقام چهارم بسنده کردند.

> **جام ۲۰۲۳ به میزبانی اندونزی برگزار خواهد شد و پنج کشور اندونزی، ایران، ژاپن، کره‌جنوبی و ازبکستان برای دفاع از اعتبار فوتبال قاره‌کهن به جنگ حریفان خواهند رفت. اهمیت به رده‌های پایه باعث شده است همه کشورها از جمله آسیایی‌ها برنامه‌ریزی ویژه‌ای برای نوجوانان، جوانان و امیدهای خود داشته باشند**

اکوادور میزبان جام‌جهانی ۱۹۹۵ بود و باز هم یک تیم از آسیا توانست قدرتش را به رخ بکشد. در آن دوره البته ژاپن و قطر هم حاضر بودند ولی در نهایت نتوانستند از گروه‌های‌شان بالا بیایند. در عوض تیم‌ملی عمان از گروه مرگ به عنوان تیم دوم بالا آمد! با اینکه انتظار می‌رفت نوجوانان آلمان و کانادا پس از برزیل کاندیدای صعود به مرحله حذفی باشند، ولی در نهایت این عمانی‌ها بودند که همانند برزیل هفت امتیاز گرفتند و تنها به خاطر تفاضل گل کمتر در رده دوم گروه ایستادند. عمان نه تنها سه گل به آلمان زد و کانادا را نیز شکست داد بلکه مقابل برزیل نیز پرقدرت ظاهر شد و به تساوی بدون گل دست یافت. درخشش تیم آسیایی در یک‌چهارم نهایی نیز ادامه یافت؛ عمان در مصاف با نیجریه به پیروزی ۲ بر یک رسید ولی در مصاف با دیگر تیم آفریقایی کم آورد. عمان در نیمه‌نهایی به غنا باخت و بازی رده‌بندی نیز از پس آرژانتین برنیامد. کسب مقام چهارم رده نوجوانان یکی از افتخارات فوتبال این کشور محسوب می‌شود. از آن سال به بعد با اینکه سه دوره از جام‌جهانی (۲۰۰۷، ۲۰۱۳ و ۲۰۱۷) در کره‌جنوبی، امارات و هند برگزار شد اما هیچ کدام از تیم‌های آسیایی نتوانستند به جمع چهار تیم برتر دنیا راه یابند.

جام ۲۰۲۳ به میزبانی اندونزی برگزار خواهد شد و پنج کشور اندونزی، ایران، ژاپن، کره‌جنوبی و ازبکستان برای دفاع از اعتبار فوتبال قاره‌کهن به جنگ حریفان خواهند رفت. اهمیت به رده‌های پایه باعث شده است همه کشورها از جمله آسیایی‌ها برنامه‌ریزی ویژه‌ای برای نوجوانان، جوانان و امیدهای خود داشته باشند. درخشش تیم‌های آسیایی در ادوار گذشته جام‌جهانی به خوبی این مسئله را ثابت کرده است.